

ΠΟΝΤΙΚΟΠΑΓΙΔΑ

ποντικοπαγίδα, η, ουσ. [<ποντικο + παγίδα], η ποντικοπαγίδα·

- *πέφτω στην ποντικοπαγίδα*, **α.** παγιδεύομαι: «όπως έτρεχε για να ξεφύγει, μπήκε σ' ένα αδιέξοδο κι έπεσε στην ποντικοπαγίδα». **β.** δεν αντιλαμβάνομαι το τέχνασμα κάποιου και παρασυρόμενος ενεργώ σε βάρος μου, *πέφτω στην παγίδα*: «έπεσα στην ποντικοπαγίδα ενός απατεώνα κι έχασα ένα σωρό λεφτά». Από την εικόνα του ποντικού που συλλαμβάνεται στην ποντικοπαγίδα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας